

Diplomová práce se zaměřuje na analýzu tří italských románů z období poslední třetiny dvacátého století, na nichž se snaží demonstrovat rysy postmoderní poetiky, především motiv fragmentu a mozaiky jako jednoho z charakteristických rysů postmoderního textu založeného na heterogenitě a pluralitě. Úvodní kapitola přináší stručný přehled teoretických přístupů k otázce postmodernismu obecně, přičemž se vychází ponejvíce z pojetí Wolfganga Isera (srovnání moderního a postmoderního myšlení v otázce jednoty a plurality) a z italské semiotiky. V následujících kapitolách je pak podrobněji zkoumán motiv rozpolcené postavy (na příkladu románu *Notturmo indiano* Antonia Tabucchiho), heterogenního prostoru (v textu Alessandra Baricce *City*) a fragmentarizovaného příběhu (Italo Calvino – *Se una notte d'inverno un viaggiatore*). V závěru jsou všechny tři romány nahlédnuty v širším kontextu a přes formální i tematickou různorodost pojednávaných textů jsou mezi nimi nalezeny určité paralely, plynoucí především z dalších společných rysů postmoderní literatury, ale i z podobných narativních postupů.